

vor nærværende communale Indretning. Den nærværende er meget mangelfuld, det erkende vi jo Alle. Dersom man nu antager Fleertallets eller Mindretallets Forslag, vil det dog være et Skridt fremad til en bedre Udvikling. Jeg kan ikke sige, at jeg synes enten om Loven eller de Ændringsforslag, der ere stillede, det være sig af Fleertallet eller af Mindretallet; Intet af alt dette opfylder mit Begreb om den Autonomie, som er bleven nævnt i Lovens Motiver, om jeg ikke huffer feil, som man nu vil give Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, thi det er vist meget langt fra noget Saadant; men jeg kan ganske godt begribe, hvorledes man kan byde Kjøbenhavns Befolkning en saa indskrænket Myndighed i dens egne Affairer. Der har nemlig, mig bekendt, ikke været viist i Kjøbenhavn den Deeltagelse for at faae Grundlovens Tilfagn bragt ind i Livet, som paa saa mange andre Steder. Vi have levet under et saadant Tilfagn siden 1849, men der er intet egentligt Livstegn viist blandt Borgerne, ingen bestemt Udtalelse af en dybt følt Trang til at faae en gjennemgribende Reform iværksat kommen frem; det er altsaa ganske rimeligt, at Regjeringen har gjort et Afdrag paa den Fordring, som Kjøbenhavn har havt i denne Henseende i de sidste Aar, og jeg vil hellere tage dette Afdrag end slet Intet. Der er blevet sagt, at man kunde ikke fastholde en entusiastisk Bevægelse i lang Tid; det er ganske vist, men Ulykken er, at alle vore Bestræbelser i politisk Retning ere kun saadanne enkelte entusiastiske Opbrusninger. Vi holde aldrig ud med nogen Ting, der er ikke den allermindeste bestemte Villie hos os til at føre en eller anden Reform igjennem. Vi begynde paa at vedtage en Petition, holde et enkelt Møde, og, naar det ikke gaaer, standse vi dermed. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 8de Valgkreds (Kimestad) anførte, at de Petitioner, der vare vedtagne, havde havt et saadant Udfald, at det vel maatte affrække Folk fra at vedblive; men jeg paaستااer netop, at det Udfald, de havde, skulde være en Opfordring for Kjøbenhavns Borgere til, at de vedblev ufortødent at holde Møder og nedsatte Commissioner, indtil de fik deres Villie sat igjennem, forsaavidt den kunde forenes med det almene Bedste.

Var det skeet, tvivler jeg aldeles ikke paa, at vi vilde have faaet en langt bedre Lov end den, der nu foreligger, hvad enten den ændres efter Fleertallets eller efter Mindretallets Forslag. Det ærede Medlem for Sorø (Frølund) talte om Enthusiasme og om Enighed; det er ganske vist, at her var en stor Enthusiasme i den Sag, som han nævnte, nemlig den Gang vi vedtog Rigsretsanklagen, men denne Enthusiasme var langt mindre, da vi skulde bestaa tale for den.

Den ærede Ordfører har henviist til det vestlige Europa som den Deel af Verden, hvori vi finde Frihed og Lighed i disse Forhold; det er ganske vist, at der gives visse Dele af det vestlige Europa, der foregaae den hele øvrige Verden med frie og gode Institutioner; men der er dog et stort Land af det vestlige Europa, hvor man har Indretninger, som efter min Mening ikke ere ganske ulige det, som man her stiller op i §§ 5 og 6. Jeg troer nemlig, at, dersom den Hersker, som paa Regjeringens Begie, i Stikkelse af en Overpræsident, skal føre Tilsynet med Kommunen, har nogen Vrgjerrighed og Dygtighed, saa vil Byens Autonomie meget snart forsvinde, saa at han vil være istand til at regjere temmelig uindskrænket. Naar man for nogle Aar kunde sikkre sig en saadan Imperator med en overordentlig Dygtighed, saa vilde han vistnok bedre end noget Naad være istand til at føre mange gode Ting igjennem, som man siden kunde bygge videre paa; men saa maa man ikke tale om Frihed, naar man vedtager en saadan Bestemmelse. Jovrigt er der ikke i Loven megen Frihed, det indrømmer jeg, men jeg anseer det dog for bedre at vedtage Loven, saaledes som man kan vente, at den vil gaae igjennem, end at blive staaende ved den Tilstand, hvori vi nu befinde os. Naar Borgerne ret alvorligt ville arbejde paa yderligere Reforme, navnlig i Valgvæsenet, tvivler jeg ikke paa, at de nok ville komme. Det er ellers underligt, at jeg, der dog har været tilstede ved adskillige offentlige Leiligheder her i Byen, hverken har hørt synderligt omtale den mangelfulde Communalindretning eller den meget indskrænkede Valglov — — jo, det er sandt, nu